

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011259
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011259.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. februára 2023 prejednal sťažnosť prokurátorky v trestnej veci odsúdeného

M. L.,

nar. XX.XX.XXXX v D., trvalý pobyt hlásený G. D., t. č. v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín,

ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/61/2022 zo dňa 15. decembra 2022 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/62/2021 zo dňa 24.08.2021 bol M. L. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Výkon uvedeného trestu odsúdený nastúpil dňa 15. februára 2022.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený M. L. z výkonu vyššie uvedeného trestu podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienene prepustený. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom v trvaní 2 roky za súčasného uloženia povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák., spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť prokurátorka, ktorú zahlásila ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí. Z jej písomného odôvodnenia vyplýva, že podľa názoru prokurátorky u odsúdeného absentuje materiálna podmienka pre rozhodnutie o podmienечnom prepustení. Poukázala na skutočnosť, že obžalovaný bol sedemkrát súdne trestaný, z toho päťkrát bol vo výkone trestu odňatia slobody. Uvedené ho však od ďalšieho páchania trestnej činnosti neodradilo. Jeho opakované odsúdenia nemali na jeho správanie zásadný vplyv, nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia riadneho života. Recidíva odsúdeného nepochybne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že na slobode sa viac nedostane do kolízie so zákonom. Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a mal by si trest odňatia slobody vykonať v celom rozsahu. V závere prokurátorka navrhla, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu

prvého stupňa podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a rozhodol sám o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie.

Odsúdený M. L. v písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátorky uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu a ním uložené podmienky prijíma. Uviedol, že od uskutočnenia verejného zasadnutia na okresnom súde bol disciplinárne odmenený, a bolo mu umožnené na dva dni opustiť ústav, čo je najvyššia forma odmeny. Sťažnosť prokurátorky navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že formálna podmienka z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bola splnená.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností kladne a ako prejav polepšenia, čím je splnená prvá materiálna podmienka na rozhodnutie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený má správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Nevyskytli sa u neho žiadne nedostatky v správaní, bol dvakrát disciplinárne odmenený. Odsúdený nebol disciplinárne potrestaný. Udržiava kontakt s manželkou, s vlastnými aj s nevlastnými deťmi. Najpodstatnejším zistením je, že odsúdený má kritický postoj k trestnej činnosti, vinu priznáva v plnej miere a ľutuje ju.

Okresný súd u obžalovaného správne vyhodnotil aj splnenie druhej materiálnej podmienky, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmienenom prepustení na slobodu a neexistencia príliš vysokého rizika recidívy. Hoci možno čiastočne prisvedčiť argumentom prokurátorky v tom, že vzhľadom na doterajšiu kriminálnu minulosť odsúdeného sa javia možnosti jeho nápravy za sťažené, osobu odsúdeného je však potrebné hodnotiť komplexne. Súd prvého stupňa dôvodne poukázal na to, že v prípade posledného odsúdenia pred takmer 10 rokov bolo taktiež rozhodnuté o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Následne odsúdený počas celej štvorročnej skúšobnej doby viedol riadny život a bolo rozhodnuté o jeho osvedčení.

Krajský súd sa stotožnil aj s tým argumentom, že v prípade trestného činu zanedbania povinnej výživy je prvoradý záujem spoločnosti na tom, aby odsúdený svoju vyživovaciu povinnosť riadne plnil podľa svojich schopností a možností. Ako vyplynulo zo správy ústavu na výkon trestu, odsúdený má pracovné návyky zachované. Vo výkone trestu bol pracovne zaradený ako sanitár a svoje pracovné povinnosti si plnil vzorne aj nad rámec svojich povinností. Rovnako bez problémov dodržiaval pracovnú morálku a bezpečnosť pri práci. Po prepustení na slobodu má príslub zamestnania u SD Holding, s.r.o. F. D..

Krajský súd k tomu dopĺňa kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, prejavenu ľútosť a vybudované náležité sociálne zázemie. Doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody aj podľa názoru krajského súdu odsúdený využil na to, aby si uvedomil škodlivosť svojho konania, pre ktorú bol vo výkone trestu odňatia slobody. Navyiac aj riziko recidívy trestnej činnosti bolo u odsúdeného vyhodnotenú ústavom na výkon trestu ako nízke.

Na dovŕšenie nápravy odsúdeného okresný súd dôvodne rozhodol o uložení probačného dohľadu nad správaním odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia v trvaní dva roky, počas ktorého bude odsúdený povinný zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie práve z dôvodu riadneho plnenia si svojej vyživovacej povinnosti.

Z vyššie konštatovaných dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.